

СВИТАЊА

лист ученика ОШ “Данило Зеленовић” Сириг

“ Лепо је живети знајући да неко, па макар тако далеко, стално мисли на тебе”.

“ Мостови. Они су прави симболи људске одлучности да пређу препреке и стекну нова пријатељства”.

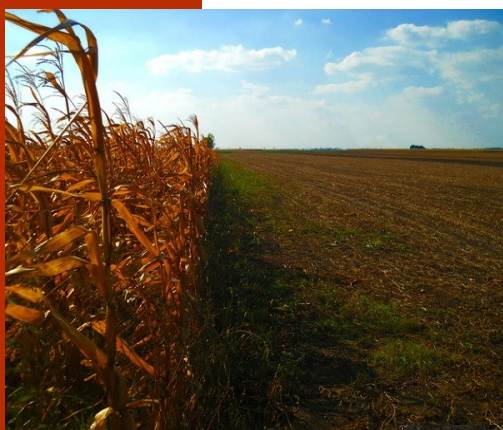
“ Треба да помажемо једни другима, опраштамо и волимо се и да не гледамо само на себе”.

ПРИЈЕМ ПРВАКА

Првог дана школске године, 3. септембра 2012. приређен је свечани дочек новој генерацији ђака првака. Пуно среће и успеха на путу којим сте кренули.

1. место - Јелена Анђелић 6-2

2. место - Анастасија Оџић 6-2

3. место - Михајло Тасовац 5-2

Пре него што вечерас успавате ћерку, не би било лоше да размислите коју ћете причу да јој прочитате за лаку ноћ.

Класичне бајке, као што су „Пепељуга“, „Снежана и седам патуљака“ и „Ивица и Марица“, пуне су порука о томе да је лепота добра и да је треба наградити, док су људи који су ружни приказани као зли, подли и покварени. Најновија истраживања америчких психолога показују да те поруке посебно утичу на девојчице и њихово самопоуздање, чак много више него што то родитељи могу и да претпоставе.

Родитељи морају да буду свесни да свако штиво децу нечему учи и да није лоше да знамо какве су то поруке – објашњава Лиз Гроерхолц, ауторка студије и ванредни професор социологије на Универзитету Перђу. Није довољно да детету само прочитате неки садржај. Неопходно је да о њему попричате и приближите малишану право значење бајки. Потрудите се да на крају заједно прокоментаришете извесну причу.

Опасно величање лепоте

Гроерхолцова објашњава како је веома важно да девојчице на време схвате да лепота није једини квалитет на основу кога се вреднује једна особа. Ако то схвати као мала, она ће у зрелим годинама без проблема моћи да препозна **п р а в е в р е д н о с т и**.

У оквиру своје студије Гроерхолцова је, заједно с колегиницом Лори Бејкер Спери с Универзитета Западног Илиноиса, анализирала 168 бајки које су око 1800. године написала браћа Грим. Скоро половина тих прича је пренета на филмско платно и у њима уживају милиони деце широм света. Пет најпопуларнијих су „Пепељуга“, „Снежана и седам патуљака“, „Успавана лепотица“, „Црвенкапа“ и „Ивица и Марица“.

Истраживачи су открили да се у 94 одсто бајки говори о физичком изгледу и да се у просеку у свакој причи лепота спомиње 14 пута. Штавише, много чешће се спомиње женска него мушка лепота – истиче она. – Рецимо, у једној бајци се о мушком физичком изгледу говори 35 пута, а о женском чак 114. Они који нису били лепог изгледа нису добро прошли у бајкама браће Грим. У скоро 20 одсто прича ружноћа се поистовећује с поквареношћу и подлошћу.

Мало промените бајку

Истраживање је такође показало да су у многим бајкама ружни људи кажњени. Наравно, то не значи да из дечје собе треба одмах да склоните с полица све књиге класичних бајки. Довољно је да вашој деци предочите и другачије виђење и помогнете им да размисле о порукама из омиљених прича. Кад је реч о веома малој деци, Гроерхолцова препоручује да мало промените садржај. Код „Пепељуге“, на пример, другачије испричајте крај и реците да је девојка одлучила да принц ипак није за њу и да је срећно живела сопствени живот. Истраживачи истичу да су наравноченија у тим бајкама веома слична порукама које наша деца данас добијају из популарних медија. То је веома сложен проблем каже Робин Гудман, дечји психолог из Центра за дечје студије Њујоршког универзитета. Рекламе на телевизији, поп-звезде, конкуренција међу вршњацима, има толико ствари поред бајки које не иду наруку женама. Дечацима се такође шаљу поруке како да се понашају према девојчицама. Нека има поуку.

Гудманова сматра да бајке нису суштински проблем и да оне само потенцирају већ постојеће стереотипе. Ти стереотипи постоје и много је боље да родитељи помогну деци да се с њима суоче. Указујте им на стереотипе директно, што пре, то боље и што чешће. Они неће нестати, према томе, наоружајте дете начинима да их на време савлада. Гудманова наводи пример бајке „Лепотица и звер“ као причу с добром поуком. У тој причи јунакиња је заволела звер због особина његове личности, а не због његовог физичког изгледа.

текст приредила
Јелена Црномарковић
педагог

ДЕЧИЈА НЕДЕЉА 2012.

ПОНЕДЕЉАК

Први разред код председника општине Темерин
Позоришна представа "Прва ружа" (1-4 разред)
Позоришна представа "Поп Ђира и поп Спира" (5-8 разред)

УТОРАК

Ђачки парламент "О дечијим правима"
"Час је наш" (ђаци предају)
Покажи шта знаш! (представљање вештина, талената ...)

СРЕДА

Прављење честитки и сувенира за госте из
Мађарске
Јавни час џудиста (1- 4. разред)

ЧЕТВРТАК

Некада смо се играли овако (кликери, ластиш,
школице...)
Јабука на дар

ПЕТАК

Маскенбал
Спортски дан
Долазак гостију из Мађарске

"МИ У САОБРАЋАЈУ" - УЧЕНИЦИ 2. РАЗРЕДА

ПРЕДСТАВА ВИШЊЕ ПЕТРОВИЋ "МОЈА ПОРОДИЦА"

У нашој школи гостовала је позната млада глумица Вишња Петровић и својим представама одушевила је ученике млађег и старијег узраста.

**ВРШЊАЧКА
ЕДУКАЦИЈА**

„ТИ БИРАШ“

ПРЕДСТАВА
ДРАМСКЕ
РАДИОНИЦЕ ЗА
ДЕЦУ "ЦВРЧАК"
ИЗ ТЕМЕРИНА
О ШТЕТНОСТИ
НАРКОМАНИЈЕ

Ученици петог и шестог разреда гледали су 13. децембра 2012. године представу "Недостајем сама себи" у извођењу Драмске радионице за децу "ЦВРЧАК". Представа која говори о штетности наркоманије оставила је снажан утисак на ученике наше школе.

Свечана додела награда на конкурс "Правилна исхрана и здравље"

Тамара Зорић (7. разред) освојила је друго место на ликовном конкурс поводом здравствено-промотивне кампање "Октобар, месец правилне исхране"

Институт за јавно здравље Војводине спровео је националну кампању „Октобар, месец правилне исхране“ и „16. октобар, Светски дан хране“ са циљем информисања најшире популације, а посебно деце и младих, као и стицања знања, формирања исправних ставова и понашања у вези са здрављем и правилним навикама у исхрани. На конкурс поводом здравствено - промотивне кампање "Октобар, месец правилне исхране" на тему "Правилна исхрана и здравље" пристигло је укупно 852 рада. Стручни жири у саставу Ева Феде, ликовни педагог из Центра за ликовно образовање деце и омладине Војводине, Јелена Тишма, ликовни педагог из ПУ "Радосно детињство" Нови Сад и стручњаци Института за јавно здравље Војводине, одабрали су најуспешније радове који су награђени на свечаној приредби одржаној 26. октобра 2012. године у Свечаној сали Градске куће у Новом Саду. Награде је доделио члан Градског већа задужен за здравство прим. др Петар Новаковић. Ученица наше школе Тамара Зорић (7. разред) освојила је друго место на овом конкурс. Као награду добила је диплому и књигу „Атлас људског тела“.

ИСТОРИЈСКИ ЧАС

Обележена 94.
годишњица
присаједињења
Војводине
Србији

У организацији Удружења ратних добровољаца и њихових потомака из Сирига и наше школе 23. новембра 2012. године одржан је историјски час и тиме обележен овај догађај. Уз пригодан програм предавање је одржао др Драго Његован, музејски саветник, виши научни сарадник и политиколог из Новог Сада.

ЗАВРШНА РАДИОНИЦА ПРОЈЕКТА "ПОДРЖИ, ПОВЕЖИ, ПОБЕДИ"

Удружење „Родитељ Темерин“ одржало је у четвртак, 13. децембра, у Сиригу четврту завршну Радионицу међугенерациске сарадње у оквиру пројекта „Подржи, повежи, победи“, који спроводи са Удружењем пензионера из Сирига. Овога пута, уместо у просторијама Удружења пензионера у којима се радионица већ недељама одржава, сусрет је организован у сали КУД „Бранко Радичевић“ у Дому културе у Сиригу. Приказани су радови настали приликом претходних радионичарских сусрета, а гости су могли да се послуже и домаћим специјалитетима које су припремиле „Сложне сестре“. Председница Удружења „Родитељ Темерин“ Зорица Момчиловић доделила је захвалнице за подршку у реализацији пројекта „Подржи повежи, победи“ Културно-уметничком друштву „Бранко Радичевић“, Месној заједници Сириг, сиришком Месном одбору пензионера, Хуманитарном удружењу „Сложне сестре“ из Сирига, али и сиришким извиђачима, глумачкој групи и медијима који су пратили све активности у оквиру пројекта „Подржи, повежи, победи“. Запажен наступ имали су ученици наше школе, чланови глумачке групе коју предводи госпођа Ирена Бураи.

НОВОГОДИШЊА ПРИРЕДБА

Хол ОШ „Данило Зеленовић“ у Сиригу, 21.12. 2012. године

ХУМАНИТАРНИ РАД ЧЛАНОВА ДРАМСКЕ СЕКЦИЈЕ

„Деда Мразове кочије“

За новогодишње празнике чланови драмске секције ОШ „Данило Зеленовић“ нису одмарали, већ су својим хуманитарним радом увесељавали, како своје најмлађе суграђане, тако и оне који су „заборављени“. Чак пет пута смо одиграли представу „Деда Мразове кочије“ и одушевили смо, не само најмлађе, већ и најстарије суграђане! Ово су само неке од фотографија. На њима можете видети дружење са децом самохраних родитеља, доделу пакетића, прављење честитки („ Ура, снимају нас, бићемо на телевизији“), договор Деда Мраза и Виле Злице, рад са децом са посебним потребама, пројекат „Зрно радости вама на дар“, посету нашим „заборављеним“ суграђанима као и посету ђаку са посебним потребама. Наше активности забележиле су и темеринске „Наше новине“.

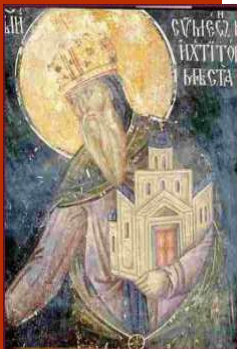
СЕМИНАР "МЕРЦЕДЕС МОДЕЛ ВАСПИТАЊА"

У нашој школи, 10. и 11. јануара 2013. године, одржан је семинар "Мерцедес модел васпитања", у реализацији Психополис института. Предавачи су били: Милица Окијевић и Олга Трифуновић. Програм обуке је одобрио Завод за унапређивање васпитања и образовања број 513-XII-79/2011.

СВЕТИ САВА 2013.

И ове школске године пригодним програмом обележен је Свети Сава.

« Чувајте, чедо моје
мило, језик као
земљу. Ријеч се
може изгубити као
град, као земља,
као душа. А шта је
народ изгуби ли
језик, земљу,
душу?»

Стефан Немања

ПРИРЕДБА ЗА 8. МАРТ

Разноврсним програмом који су уз помоћ наставника приредили ученици наше школе обележен је 8. март .

ДОМАЋИНИ ОПШТИНСКОГ ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ СТРАНИХ ЈЕЗИКА

Општинско такмичење
из страних језика
(руског, енглеског и
немачког језика)
одржано је 10. марта

	ОПШТИНСКО	ОКРУЖНО	
СРПСКИ ЈЕЗИК			
Душанка Лукач 5-2	1. место*		
Александра Вулић 6-2	3. место*		
Јелена Шунка 8-2	2. место		
Тамара Зорић 7-1	3. место		
МАТЕМАТИКА			
Вања Жига 4-2	2. место*		
Немања Тасовац 5-1	3. место*		
Алекса Латинковић 7-1	3. место*		
ИСТОРИЈА			
Миодраг Којић 6-1	2. место*		
Илија Брдар 8-1	3. место*		
ГЕОГРАФИЈА			
Милица Николић 8-1	1. место*	3. место	
Здравка Инђић 8-2	1. место*		
БИОЛОГИЈА			
Михајло Тасовац 5-2	2. место*	2. место	
Миланка Пејновић 5-1	3. место		
Тијана Мијатовић 5-1	3. место		
Михајло Стефановић 5-1	3. место		
Стефан Радић 6-2	1. место*	3. место	
Анастасија Оџић 6-2	2. место*		
Миодраг Којић 6-1	2. место*	2. место	
Александра Вулић 6-2	3. место		
Николија Којовић 7-1	3. место		
Милица Пејновић 7-1	3. место		
Бојана Радић 7-1	3. место		
Јелена Шунка 8-2	2. место*	3. место	
Илија Брдар 8-1	2. место*	3. место	
Дајана Мијатовић 8-1	3. место		
РУСКИ ЈЕЗИК			
Здравка Инђић 8-2	3. место*		
КОШАРКА			
дечаци	2. место		
ОДБОЈКА			
девојчице	2. место		
дечаци	1. место*	3. место	
ФУДБАЛ			
дечаци	3. место		
девојчице	2. место		
РУКОМЕТ			
дечаци	2. место		

СЛИКЕ СА ЕКСКУРЗИЈЕ

СВИТАЊА

КАД ЗАЖМУРИМ И КАД ЗАСПИМ

Многа деца маштају шта ће бити кад порасту, где би волели да отпутују, шта да постигну у животу, али ја маштам о нечему потпуно супротном.

Ја бих пожелео само једно, а то је да неко мени много драг увек буде поред мене. То је мој отац. Давно је отишао у свет, био сам јако мали. У мом срцу је велика туга и празнина. Он не зна за моје прве кораке, изникле зубиће и моје прве дечије болести. Растао сам и растем без њега, сваки његов долазак за мене је као празник. Можда ћу бити и неискрен за неке, када сам пожелео да ме мало изгрди. Али ја то од њега никада нисам доживео. Лепо је живети знајући да неко, па макар тако далеко, стално мисли на тебе. Живим за сваки сусрет са њим, мада време чини своје. Мој отац је увек другачији. Он је моја звезда водиља која ме чува и живи за мене. Иако није ту, увек је у мојим мислима.

Лепо је имати неког тако драгог. Толико далеко, а увек близу. Он је мој анђеол чувар који ће ми отворати гвоздена врата и који никад неће дозволити да ме ико повреди.

Стефан Мирошевић 6 -2

*Лепо је
живети
знајући да
неко, па
макар тако
далеко,
стално мисли
на тебе.*

Мостови су руке које спајају људе и обале

Мостови. Они су прави симболи људске одлучности да пређу препреке и стекну нова пријатељства. Када стигну до друге обале, то је још једна сметња која је савладана, а награда је упознавање са људима и стицање пријатељстава.

Постоји много различитих мостова. Неки су дрвени, неки камени, а неки метални. Али то што су од различитог материјала не значи да немају исту улогу. Како наш познати нобеловац Иво Андрић каже, сви служе само добру, а никад не нечему тајном или злу. У Новом Саду, како ми мама и тата причају, деца су морала скелама да иду у школу јер су сва три моста била уништена током бомбардовања. Та три моста су се звала: Петроварадински мост, Мост Слободе и Жежељев мост. Људи некада нису схватили колико су им мостови важни иако су их прелазили сваки дан. Тек кад су их изгубил у рату, схватили су колико су им мостови битни. Нису могли да стигну на послове, нису могли да стигну до школе. Практично су били одсечени од неких делова Србије. Мени је то тако тешко да замислим јер сам сваке недеље прелазео преко једног од тих мостова са лакоћом које није било неко време.

Мостови су као људске руке. Кад се споје са две обале, стварају се пријатељства која заувек трају.

Немања Тасовац 5-1

*Мостови. Они
су прави
симболи
људске
одлучности да
пређу препреке
и стекну нова
пријатељства*

На литерарном конкурсy “Млади у борби против опаких болести”, који је организовао Савез друштава Војводине за борбу против рака, литерарни рад нашег ученика Михајла Тасовца (5-2) добио је похвалу, а ученик је позван да присуствује свечаној седници у Матици српској на којој ће бити уручене награде и похвале.

Укључимо се у борбу против рака

Рак је опасна, али излечива болест, а може се излечити само ако се примети у раном периоду, што је редак случај, јер људи мало пазе на своје здравље. Одрасли људи са нама децом ретко причају о тим стварима, јер вероватно мисле да ми то нећемо разумети, али то баш и није тако.

Ја знам да је мој дека Михајло боловао од рака. На жалост, он се није јавио докторима на време, па је умро и поред свега што су они покушали. Сви који су били са њим кажу да је имао јаке болове које је било тешко издржати. Од тада је прошло двадесет година, а мој тата и сада о томе прича са сузама у очима. Ја знам да је и мамина другарица из детињства Весна умрла од рака. Мама каже да се јавила лекарима када је већ било касно. Лекари су били немоћни, нису могли ништа да ураде. И њен син се сигурно осећа као и мој тата када се прича о томе. Ја знам да сестра моје баке још увек лежи у болници и бори се са раком. Бака ме чувала када сам био мали и пуно је волим, зато ми је жао када чујем да са мојом мамом кроз сузе о томе прича. Ја бих волео да се бар она излечи, али бака каже да неће, јер се касно јавила лекарима. У разним емисијама чујемо приче о људима који се боре са овом болешћу, о мали јунацима којима треба помоћ и питам се да ли је то довољно? Да ли људи треба да знају више? Колико ће још деце плакати за својим очевима или сестрама? Колико ће другарица туговати за својим пријатељима из детињства? Нисам сигуран да ико зна одговоре на ова питања, али сам сигуран да ако о томе будемо причали, много људи ће знати више.

Ја знам да ја сам не могу пуно помоћи у борби против рака, али ако се сви укључимо у борбу, заједно можемо учинити да људи буду информисани. И да се никада више не чује “Није стигао на време”.

Михајло Тасовац 5-2

**“Рак је
опасна, али
излечива
болест”**

Мостови су руке које спајају обале

Мостови су руке које спајају обале и људе. Има различитих мостова на свету високих, дугачких малих, али сви су леви и корисни и служе својој намени. Мостови спајају две обале, два различита народа и народности, мостови спајају и рађају љубав и пријатељства и отклањају све несугласнице народа. Мене мост подсећа као да су то нека велика леђа која преносе људе, ауте, возове, с једне на другу страну. Сваки мост има своје време од постанка па до рушења. Неке сруши време, а неке злобни људи. Од свега што је човек изградио највреднији су мостови.

Мостови нису жива бића, али имају душу.

Дарко Јухас 5-1

“ Од свега што човек у животном нагону подиже и гради, ништа није у мојим очима боље и вредније од мостова. ”

Мостови

Иво Андрић

Мостови су руке које спајају обале и људе

Природа је створила пуно препрека за човека, реке, провалије, небо...Човек је временом успео да савлада те препреке.

Мостови су један од најлепших људских изума. Мостови спајају две обале, два народа, два континента. Данас постоје модерни мостови од челика и бетона, али су много лепши стари камени мостови. У њима је сазидана историја неког народа. Мостови служе за љубавне састанке, тужне погледе у даљину и за пецање. У ратовима непријатељ увек прво руши мостове, јер тако раздваја противничку војску. Мостови се увек руше и граде. Природа их руши поплавама и земљотресима, а човек мржњом. Сваки срушени мост се поново гради, али никад не буде лепши од старог. За градњу моста човек је користио све материјале: дрво, камен, челик, бетон... Дрвени мостови су најпростија градња која се користи у селима. Челиком и бетоном се граде мостови који улепшавају сваки град.

Док човек постоји настајаће све лепши и већи мостови.

Петар Пузић V-1

Поуке о животу Доситеја Обрадовића

Млада је душа као восак свеће, а сија својом истином. Сваки делић свеће има лепе и ружне тренутке.

Моја душа је испуњена нежним рукама моје мајке, али строгим и праведним рукама мога оца. Свака пора је огледало живота. Полазак у вртић. Одлазак са васпитачицом и другарима на Дивчибаре. Понека сузица, весели поточић, ливаде. Мама ми је читала бајке када сам била мала и чинило ми се да је живот као бајка. Док се нисмо једног дана преселили у Сириг. Коцкице су се порушиле. Моја мала душа је била збуњена. Полазак у први разред, учење првих слова, бројева, учење Божијих заповести и највећих грехова, дивна учитељица. Треба да помажемо једни другима, опраштамо и волимо се и да не гледамо само на себе и као што је рекао Доситеј Обрадовић: „Није злато све што сија.“ Чујем примере ружних речи, примере лажи, пакости и злобе. Треба да слушамо савете родитеља, наставника, учитељице. Свећа се некада искриви, али хвала Богу нађе се увек неко да је исправи.

Много ће година, месеци, дана проћи, али душа се мења и расте, снажи се. Млада је душа док смо мали невина, чиста. Треба да слушамо родитеље и да будемо послушни. А заиста је Доситеј Обрадовић лепо написао аутобиографију „Живот и прикљученија.“

Невена Николић
7. разред

*Треба да
помажемо
једни
другима,
опраштамо и
волимо се и
да не гледамо
само на себе*

Циљ је много битан у животу јер без њега не бисмо имали мотивацију и жељу за животом.

Кад зажмурим и кад сањарим

Кад зажмурим и уђем у свет маште и снова, све моје ствари оживе.

Чим утонем у сан, осетим како ме голицају жуте мале звезде обучене у плава одела. Моја омиљена играчка коју чувам још од кад сам била мала устане и прича ми разне приче. У сну све оживи и све буде весело. Понекад сањам господина Месечарка и госпођу Сунчицу како шетају по плавим небеским таласима. Једне ноћи имала сам јако чудан сан. Сањала сам звезде, али међу њима је била једна посебна. Била је већа и наранџасте боје. Сањарила сам како ме та звезда водила кроз сањарски рај. Тамо су била сва моја маштања и неостварене жеље. Била сам јако узбуђена и весела. Чак ми је показала како да, када нешто не успем, не одустајем од тог циља. Циљ је много битан у животу јер без њега не бисмо имали мотивацију и жељу за животом. Одједном је та наранџаста звезда нестала и дошла је црна звезда. Она је представљала зло. Рекла је да ће ми узети све играчке и спалити их. Хтела сам да јој се супроставим, али нисам смела. Знала сам да више нећу имати играчке. Одједном, појавио се глас наранџасте звезде и рекао да се не предам. Када сам то чула, говорила сам своје жеље и црна звезда је нестајала. Узела сам своје играчке и наранџаста звезда ми је рекла да је поносна на мене.

Тргла сам се из сна и видела да су све моје играчке ту. Загрлила сам их и наставила да спавам. Све је био сан. Од тада више не одустајем од свог циља.

Александра Вулић 6-2

Мостови су руке који спајају обале и људе

Мостови спајају две обале. Они нам дају могућност да видимо оно што без њих не бисмо могли. Мостови нам помажу да пређемо препреку и наставимо путем којим смо ишли.

Има разних мостова. Дрвених, камених, малих и великих. Најинтересантнији мост који сам видела је мост на Дрини код Вишеграда. Тај мост има своју историју, а описан је и у књигама. Мост је саградио Мехмед паша Соколовић 1577. године, што показује да су људи кроз историју увек ценили мостове. Када сам дошла на средину моста, имала сам чудан осећај. Осетила сам да је много људи иза и испред мене и да сви они хоће да се измире, повежу и споје. Сви су они желели да не буде дељења и противности. Тај мост који сам имала прилику да посетим је био огроман, али нису сви мостови велики као овај. Постоји и мали дрвени мостић који се зове „мост љубави“. На таквим мостовима заљубљени закључавају своју љубав катанцем и баце кључ у воду. То раде да би њихова љубав заувек трајала. Такви мостови нису велики, али ипак могу да споје две особе.

Мостови нису само за украс. Истина је, они заиста спајају обале и људе.

Дара Тимановић 5-1

Пролеће у мојој улици

Иако се чинило да ће трајати вековима, зима је прошла и дошло је пролеће.

Птичице цвркућу, осе вредно скупљају полен, а сиви лењи мачор сунча се на зеленом пољу. Вишње и трешње почињу да црвене, док су шљиве, ринглови и брескве још зелени. Време је сунчано и пријатно. Понекад дуне мало јачи ветар који савије младе гране лешника. Цела моја улица мирише на пролеће. Али у пролеће није увек сунчано и топло. Када падне киша и наступе хладнији дани, изгледа ми као да ће опет доћи јесен, а одмах после ње и зима. Чини ми се као да гледам неки црно-бели филм. Оне распеване птице сада су у гнездима и тужно посматрају капљице кише. Мачор је побегао испод неког дрвета и уплашено се склупчао, а осе се брзо склањају у осињаке. Цела улица изгледа пусто и тмурно...

Прошла је киша и све се опет вратило на своје место; сви су наставили да раде послове које су започели, а нису завршили, јер их је киша у томе спречила. Волим пролеће зато што се природа тада опоравља од влажне јесени и хладне зиме. Песма птица и мирис процветалог воћа враћају ми осмех на лице.

Ања Брежњак 5-2

Дунав

Дунав је наша река чиста,
а рибари кажу да није бистра.

Дунав протиче кроз државе многе,
кад се окупаш и изађеш из њега,
прљаве ти буду ноге.

Кад бацимо папир у Дунав,
то не ваља за рибе,
онда за екологе,
настају бриге!

Сви се хвале о Дунаву плавом,
а никада не размишљају својом главом.
Плове по Дунаву, праве се важни,
за њих еколози нису важни!

Дунав је некада био чист.
Када су путем запреге ишле,
наше реке и њиве биле су чисте.

САВРЕМЕН СВЕТ, СВЕ ЈЕ НА СТРУЈУ,
А РИБЕ НАМ СЕ КУПАЈУ У МУЉУ!

Марија Бураи 7. разред

Мостови су руке које спајају обале и људе

Питате се зашто кажемо: „Мостови су руке које спајају обале и људе”? Ево да кренем. Мостови нам требају да би са једне стране реке прешли на другу страну. За спајање људи треба нам једна чврста и велика љубав. Та љубав је поверење, осећаји, нежност. Наши топли загрљаји су један мост који даје особи до знања да је волиш. Као што мостови спајају реке, или цесте изнад пруге, тако и осећаји спајају људе. Замислите цесте изнад пруга или дубоке реке које немају моста. Како би се возили или прешли реку? Без мостова се не може прећи пут који нас води даље. Такав је и живот без љубави. Створени смо да волимо и да будемо вољени. Љубав је мост живота, пут за будућност... Она ће нас водити кроз живот. Биће разних препрека, али чврста и права љубав то све прелази. Без мостова цесте и језера имају велику рупу пред собом. Један неиспуњени део. То је као сломљено срце или шупље стабло. У природи је доста тога неиспуњено. Да ли сте се запитали гледајући парове како се грли и држе за руке: „Да ли је та љубав стварно јака?” Наравно да јесте. За све има доказ, па тако и за спајање река, обала и људи. Замислите живот без моста којим прелазите преко реке. Такав вам је живот без љубави. Зато водите и будите вољени. С том љубављу градите мостове, поверења, нежности и топлине.

Имајте на уму да не повредите оног ко вас воли. Јер без љубави нема ни света. То би било моје објашњење о спајању и изградњи мостова у животу, јер мостови су златна нит.

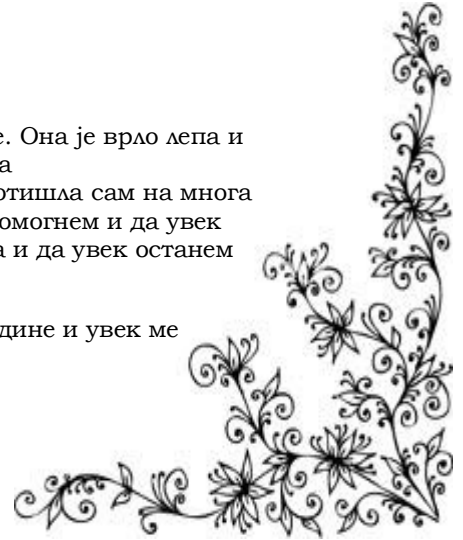
Маја Бикић 5 -1

Моја учитељица

Моја учитељица има плаву косу, браон очи и носи наочаре. Она је врло лепа и паметна жена. За мене је најбоља учитељица. Она ме је научила да пишем, бројим, рачунам, читам и још много тога. Захваљујући њој отишла сам на многа такмичења. На њима је било добрих резултата. Научила ме је да помогнем и да увек будем ведра и насмејана. Често ми говори да сам добра и паметна и да увек останем таква. Мало је рећи хвала - бескрајно вам хвала.

„Учитељице, много вам хвала што сте уз мене били четири године и увек ме бодрили. Још једном велика Вам хвала.“

Жига Вања IV-2

Песма за најбољу маму

Много те волим,
то да знаш,
значиш ми пуно баш, баш, баш.
Волим те највише скроз до неба,
волим те као лутку беба!
Волим те као месец звезде
што по небу заједно језде.
Хајде тако да пловимо ми,
заједно у реци љубави.
Волимо се ти и ја
наша љубав као сунце сја.
Наша је љубав највећа на планети
она само лети, лети... предивно лети.

Ђурчић Сара IV-2

Михајлове Умотворине

Ученици V-1

Анђелић Бошко-Сви ми имамо лове, срдачно ваш Анђелић Боле!
Маја Бикић-Кока је већ снела јаја, срдачно ваша Бикић Маја!
Милица Ерцег-Са гране је одлетела птица, срдачно ваша Ерцег Милица!
Ивана Зорић-Мени никад није сморић, срдачно ваша Ивана Зорић!
Стефан Ивковић-Волим псе који се зову Рекс, срдачно ваш Ивковић Стекс!
Дарко Јухас-Сунце је засијало жарко, срдачно ваш Јухас Дарко!
Кристина Којић-Ја сам једна девојчица фина, срдачно ваша Којић Кристина!
Кристина Мататић-Свиђа ми се држава Кина, срдачно ваша Мататић Кристина!
Тијана Мијатовић-Волим певачицу по имену Ријана, срдачно ваша Мијатовић Тијана!
Миланка Пејновић-Ја сам као чачкалица танка, срдачно ваша Пејновић Миланка!
Милан Пејновић-Почео је да дува ветар силан, срдачно ваш Пејновић Милан!
Петар Пузић-Почео је да дува јак ветар, срдачно ваш Пузић Петар!
Михајло Стефановић-Ја немам никаквог страха, срдачно ваш Стефановић Маха! или
Ја баш волим кикирики, срдачно ваш Стефанович Мики!
Немања Тасовац-Глава ми је пуна знања, срдачно ваш Тасовац Немања!
Сара Тепавац-Ја сам као скакавац, срдачно ваша Сара Тепавац!
Дара Тимановић-Има једна мала маца, срдачно ваша Тимановић Даца!
Бојан Шкаро-Ја на контролном никад нисам вар`о, срдачно ваш Бојан Шкаро!

Пасуљчић Мика

Пасуљчић Мика, мамина Дика,
воли да штрика, а и да слика.

Једном кад су га срела деца,
он је у школи добио кеца.
Био је баш бесан и љут,
од силног плакања постао је жут.

Пасуљчић Мика баш се мучио,
да исправи кеца много је учио.

Последњи пут кад су га срела деца,
он је у школи поправио кеца.

Пасуљчић Мика деци се обратио,
био је срећан јер се учењу вратио.
„Ви сте добра деца,
само да знате да сам поправио кеца.
И још нешто треба да знате,
да без мучења нема доброг учења“.

Чује се лавља рика, с' поштовањем
Пасуљчић Мика!

Михајло Стефановић 5-1

СВЕТИ КИРИЛО И МЕТОДИЈЕ И ЋИРИЛИЦА

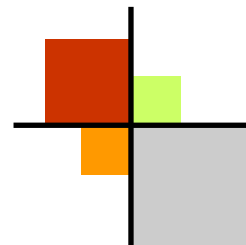
Света браћа Кирило и Методије, као просветитељи словенских народа, толико су пријатни Богу и велики пред људима, колико и апостоли Христови; због тога их света Црква молитвено истиче као равноапостолне. Словенске народе они су просветили светлошћу Јеванђеља. И тако, они народи који су седели у тами духовног незнања, где су дуго чезнули, били су обасјани светлошћу Божанске науке. Ето откуда долази одушевљење побожном срцу пред делом свете браће, ето откуда долази молитвено поклоњење пред њиховом светошћу! Засијала је неугасива светлост Христове науке по целом словенском пространству и настаде дан нове духовне историјске судбине за словенске народе. Јер је многобоштво било мрак незнања и из тога мрака света браћа су извела словенске народе у пределе духовног знања и начинила их народима способним за културни и државни живот. Свети Кирило и Методије и њихови ученици оставили су нам у наслеђе једно од најлепших писама на свету које се и назива по светом Кирилу (Ћирило) ћирилица. То је једно писмо које најбоље одговара духу православних Словена, који га и данас користе и њиме се диче. Ту спадају: Руси, Белоруси, Украјинци, Бугари, Македонци и наравно Срби.

Ово је година посвећена ћирилици, мада би код нас свака година требала бити њој посвећена. Међутим, наша ћирилица је веома угрожена у овом модерном времену и потребна јој је наша помоћ да би остала оно што у ствари и јесте, једино истинско писмо србског језика. На нама и на вама је драги наши ученици да сачувамо будућим генерацијама овај Божији дар и да поносни што је имамо захвалимо се Богу сећањем на оне који су нам је оставили, а то су Свети Кирило и Методије и њихови свети ученици Климент и Наум.

Аа Бб Вв Гг Дд Ее Жж
Зз/Зз Зз/Зз Ии Ии Кк Лл
Мм Нн Оо/Оо Пп Рр Сс
Тт Уу/Уу/Уу Фф Хх Цц
Щщ Цц Чч/Чч Шш Ћћ
Ъъ/Ъъ Ъъ Ћћ Юю Ја
Кк Лл Жж Ја Ја Ја
ѢѢ ѢѢ ѢѢ

УЧЕНИК ГЕНЕРАЦИЈЕ

Јелена Шунка

Моје име је **Јелена Шунка**, рођена сам 14. августа 1998. године. У први разред сам кренула 2005. године и ту почиње моје осмогодишње школовање у Основној школи „Данило Зеленовић”. Школа је за мене одувек била „изазов”, који сам желела да савладам. Што се тиче омиљеног предмета, увек сам више волела природне науке, али су ми и остали предмети били подједнако занимљиви. Осам година је брзо прошло, много брже него што сам очекивала, а у том периоду упознала сам праве пријатеље и стекла знање које ће ми бити потребно у даљем школовању. Много ми је жао што напуштам ову школу и свој разред јер сам са њима проживела много лепих тренутака. После основне школе волела бих да упишем гимназију „Јован Јовановић Змај”. Осим школе волим и спорт. Активно се бавим спортом и тренирам пливање, а у слободно време волим да се дружим са другарицама, читам књиге, слушам музику и гледам филмове.

Желим да се захвалим мојој породици, учитељицама, свим мојим наставницима и онима који су били уз мене и подстакли ме да се трудим и свакодневне обавезе завршавам са лакоћом.

Опраштамо се ...

Слушајући родитеље увек ми је била смешна реченица: “Боже, како време брзо пролази”. Ево, дошао је крај мог осмогодишњег школовања и ја размишљам о времену које је тако брзо прошло.

Као да сада гледам себе у првом разреду. Стоји Здравка у дворишту, држи маму за руку, срце хоће да јој искочи од страха јер не зна шта је чека. Нова учионица, бројеви, слова, учитељи, нова познанства. Ево мене у другом разреду. Све је постало лакше и лепше. Моји пријатељи и ја навикли смо се једни на друге. Трећи и четврти разред су прошли за тили час. Дочекао ме је и пети разред. Торба је постала тежа. Све опет ново и непознато. Од једне учитељице до дванаест нових наставника. Свако тражи своје. Општа гужва и пометња. Прође и пети. Шести разред је био мало лакши. Схватила сам да наставници нису „аждаје”, већ људи који желе да нам пренесу знање. Не може у главу да ми уђе мисао да је крај седмог. Дошао је и тај најтужнији и најкраћи осми. Сви смо на неки начин тужни. Цео разред се зближио. Постали смо свесни да се овде можда завршава наше другарство.

Растанак ... Та реч за мене је веома тужна. Све ће ми остати дубоко урезано у срцу. Другови и пријатељство су највеће благо.

Здравка Инђић 8-2

ОШ Данило Зеленовић Сириг

Контакт: Новосадска Бр. 1 21214 Сириг телефон:021/349-015 E-mail: zr1g@regobal.net.com

- [почетна](#)
- [историјат](#)
- [колектив](#)
- [догађаји](#)
- [галерије](#)
- [линкови](#)
- [школски ЛИСТ](#)
- [школа без насиља](#)

Школски лист Свитања јун 2012.

Open publication - Free publishing - More news

